

ΣΤ', Οἱ ἄλєδοφοὶ Νικόλαος Μιλιώτης, Βασίλειος Μιλιώτης, Ἀναστασία Μιλιώτη. Ἐκ τῶν καλλιτέρων déladenti τῆς Ρωσσίας.
Ἄλλοι ζωγράφοι ἑλληνικῆς καταγωγῆς εἶνε : Α.

Ν. Στελιανούδης, Λεωνίδας Ἑγγλέξης, Ἀλέξ. Μαγκανάκης, Τσιριγώτης, Ι. Κυρίλλου Ἀμαστάλωφ, Γεώργιος Χαραλ. Μπογιατζής, Ἀλεξομάτης καὶ ἄλλοι.
Ε. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΙ

ΙΟΥΛΙΑ ΑΜΠΕΛΑ

Τάλαντον ἐπίζηλεν ἀπαγγελίας ἐπεδείξατο ἡ νεαρωτάτη δεσποινὶς Τζούλια Ἀμπελᾶ, θυγάτηρ τοῦ διακεκριμένου λογίου καὶ συνεργάτου μας κ. Τιμ. Ἀμπελᾶ. Ἐμφανισθεῖσα τὸ πρῶτον εἰς τὰς προεσπερίδας τῆς «Πινακοθήκης», ἐνεποίησε ζωηροτάτην ἐντύπωσιν ἡ ἀφελὴς ἀλλὰ καὶ γλυκυτάτη ἀπαγγελία τῆς, ἡ ἐμψυχώσασα τὰ ποιήματα. Ἀπήγγειλε Γαλλικὰ καὶ Ἑλληνικὰ λυρικὰ ποιήματα μὲ τέχνην καὶ περιπάθειαν, σπανιώτατα καὶ εἰς τοὺς ἐξ ἐπαγγέλματος παρ' ἡμῶν ἠθοποιοὺς ἀπαντωμένην. Ἡ δεσποινὶς Ἀμπελᾶ εἶνε αὐτοδίδακτος, ἔνεκα τῆς ἐλλείψεως ἐν Ἀθήναις δραματικῆς σχολῆς, δυναμένης νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ἀξιώσεις τῆς τέχνης.

ΡΟΖΑ ΙΩΑΝΝΟΥ

Ἀπὸ τὰς νεαρωτέρας ἀλλὰ καὶ τὰς μᾶλλον εὐέλπιδας ποιητρίας, ἡ δεσποινὶς Ρόζα Ἰωάννου. Ἐδημοσίευσεν εἰς τὴν «Πινακοθήκην», τὸ πρῶτον, σύντομα ποιήματα ἔχοντα τὸ χαρακτηριστικὸν τῆς ἡρέμου καὶ φιλοσοφικῆς σκέψεως, ἀλλὰ καὶ τὸ χάρισμα τῆς ἀνεπιτηδεύτου μορφῆς. Οἱ στίχοι τῆς νεαρωτάτης τῶν συνεργατῶν μας ἔχουν τὸ θέλγητρον μιᾶς χαριτωμένης ἐμπνεύσεως καὶ ὑπόσχονται γενναιοτέρας πτήσεις. Ἡ «Πινακοθήκη» πάντοτε ἐνεθάρρυνε τὰ νεαρὰ τάλαντα, εὐχαρίστως ἀποβλέπουσα εἰς τὴν διὰ τῆς ἐνθαρρύνσεως πρόοδον, τὴν παρὰ τῇ λυρικῇ ποιήσει τόσῳ σπανίαν παρ' ἡμῶν.

Ροδ. Κράβους (Σπουδή)

Κεφαλή Χριστού

Κρητιδογραφία δεσπ. Ε.Σ.

ΕΡΓΑ Σ. ΒΑΝΔΩΡΟΥ

Ο κ. Βανδώρας ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ του

ΣΠ. ΒΑΝΔΩΡΟΣ

Παρουσιάζομεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν νέον, ἰσχυροῦ ταλάντου, καλλιτέχνην, τὸν κ. Σπ. Βανδῶρον ζωγράφον, εἰς ὃν ὀφείλεται καὶ τὸ ὠραιότατον νέον ἐξώφυλλον μας.

Ὁ νεαρὸς καλλιτέχνης μετ' ἐπιτυχεῖς σπουδὰς ἐν Γερμανίᾳ παρὰ τοῖς ἐν Βερολίνῳ καθηγηταῖς κ. κ. L. Knauss καὶ Müller-Schönefeld ἐγκατεστάθη ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐν Ἀθήναις.

Τὸ σπουδαστήριον αὐτοῦ, ἐν ὁδῷ Σίνα ἀρ. 58 εἶνε πλήρες σχεδιασμάτων καὶ ἔργων, τὰ ὁποῖα δεικνύουσιν ἀκρίβειαν σχεδίου καὶ σταθερότητα γραμμῆς. Μελετητὴς ὁ κ. Βανδῶρος τῆς ἀρχαίας τέχνης, ἔχων Ἑλληνικωτάτην τὴν ψυχὴν, ζητεῖ ἐκ τῆς ἀρχαίας τέχνης ἐμπνεόμενος νὰ παραγάγῃ ἔργα, ἔχοντα τὴν ἀπλότητα ὡς κύριον χαρακτηριστικὸν καὶ τὴν ἀλήθειαν. Εἰς τὰ πλεῖστα τῶν σχεδιασμάτων του διαφαίνεται βαθεῖα ἢ συναίσθησις τοῦ πραγματικοῦ· ἀλλὰ τὸ πραγματικὸν τοῦτο οὐδόλως

ζημιούμενον ἀποδεικνύεται ἐπὶ ἐχρησίμειυσεν εἰς τὸν καλλιτέχνην πρὸς ἀνάδειξιν ἑνὸς ὑψηλοτέρου ἰδανισμοῦ.

Ἡ εὐγένεια τοῦ χρώματος εἰς τοὺς πίνακας αὐτοῦ φανερώνει πόσον ὁ καλλιτέχνης συνδέει αὐτὰ μετὰ τὴν ἐσωτερικὴν τοῦ καλλιτεχνήματος ὑπόστασιν. Ὅχι τὸ χρῶμα διὰ τὸ χρῶμα· τοῦτο εἶνε μόνον μέσον· ἐκφράζει πρὸ παντὸς τὴν ἰδέαν, τὸ ἐσωτερικὸν ὑποκείμενον δι' οὗ ἐρμηνεύει τὸ αἰσθημα, τὸ πάθος. Ἡ γραμμὴ του εἶνε γραμμὴ ἀγνή καὶ ἐλευθέρα.

Ἐκ τῶν ἔργων του διακρίνονται ἐν ὠραιότατον τοπεῖον «Ἐρεπία ἐπὶ ἐρειπίων», ὁ «Θάνατος», τὸ «Αἶνιγμα», ἡ «Ζωή», Κεφαλή Χριστοῦ. Ἐπίσης ἔργον του εἶνε ἡ ἐν τῷ «Ἡρώ» τοῦ ἀγῶνος ἐν τῷ ἐξωφύλλῳ κυκλικὴ παράστασις.

Πρесоπογραφία Δ. Π.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Μετά μακράν διαμονήν ἐν Λονδίῳ ἀφίκετο εἰς Ἀθήνας ὁ διακεκριμένος ὁξύφωνος κ. Χρήστος Ξανθόπουλος, ὁ κατὰ συγκοπὴν τοῦ ὀνόματος του ὡς Xanthos παίζων εἰς τὰ Ἀγγλικά θέατρα. Ὁ συμπαθὴς καλλιτέχνης κατὰγεται ἐξ Ἰωαννίνων, ἐσπούδασεν εἰς τὸ conservatoire τοῦ Μιλάνου, κατόπιν δὲ ἐμαθήτευσε μετὰ τοῦ ἀειμνήστου Ἀποστόλου παρὰ τῷ Rocco, ὅστις ἦτο διδάσκαλος καὶ τοῦ Ταμάνιο.

Ὁ κ. Ξανθόπουλος ἔδωσε πολλὰς μέχρι τοῦδε συναυλίας εἰς Ἰταλίαν, Αὐστρίαν, Αἴγυπτον, Ἀγγλίαν, Κων)πολιν, Σμύρνην, ἄλλοτε μετὰ θιάσων καὶ ἄλλοτε μόνος εἰς ἐσπερίδας παρ' αὐτοῦ δοθείσας. Ἐφθαλε μέχρι τοῦδε εἰς τὰ γνωστότερα μελοδράματα, διακρίνεται δὲ εἰς τὸν «Λόεγκριν», «Παληάτσους», «Τόσκαν» καὶ «Μεφιστοφελὴν» τοῦ Μπόττο.

Ὁ κ. Ξανθόπουλος ἔψαλεν ἐπίσης ἐν Λονδίῳ εἰς τὸ Kennigston Theater καὶ εἰς τὸ Crystal palace, συνέπραξε δὲ μετὰ τὸν Ἀγλοαμερικανικὸν θίασον, τὸν ὑπὸ τοῦ Lum-sden διευθυνόμενον.

Προσεχῶς θὰ δώσῃ ἐν Ἀθήναις συναυλίαν, μετ' ἐκλεκτὸν πρόγραμμα.

Αἱ εἰκόνες αἷς δημοσιεύομεν παριστῶσι αὐτὸν παίζοντα εἰς σκηναὶς Ἀγγλικῶν μελοδραμάτων, αἵτινα εἶνε τελείως ἀγνωστα παρ' ἡμῖν.

ΓΝΩΜΑΙ

Αἱ παραδόσεις εἶνε θαυμάσιαι, μόνον ὅμως ὅταν συνδυάζονται μετ' ἀστοχέϊα τινα νεωτερισμοῦ. Οὐδὲν δύναται νὰ παροβληθῇ εἰς τὸν κόσμον μετ' τὴν ἀριστοκρατίαν, ἀλλὰ ἀριστοκρατία ἀδρανῆς καὶ ὀπισθοδρομικὴ εἶνε μοιραῶς καταδικασμένη εἰς παρακμὴν.

✱

Ἡ κυρία ἣτις γνωρίζει νὰ παίζῃ ὄργανόν τι ἢ νὰ ψάλλῃ, ἔστω καὶ μόνον διὰ τὸν ἑαυτὸν τῆς, ἔχει πλουσίαν πηγὴν εὐχαριστήσεως. Κατέχει κάτι τι τὸ ὅποιον θὰ τὴν ἀπαλλάξῃ ἢ θὰ τὴν ἀνακουφίσῃ ἀπὸ στενοχωρίας ἢ ἀπὸ ἀθυμίας.

✱

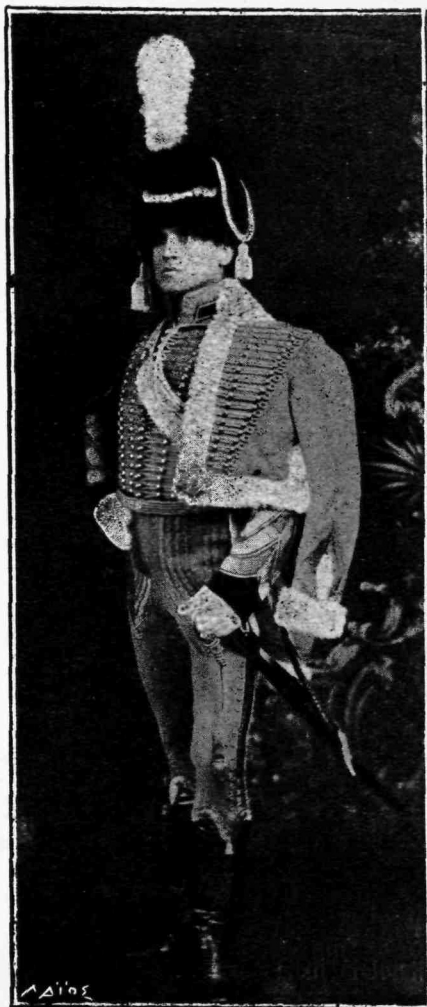
Τὸ καλλίτερον ποῦ ἔχομεν νὰ κάμωμεν εἶνε νὰ παραδεχθῶμεν ὅλα τὰ αἰτήματα τῶν γυναικῶν, διὰ τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου. Πολὺ σύντομα θὰ ἔχουν οὕτω ἀπαντήσῃ ἀπὸ τὰ νῆα τῶν δικαιώματων, ἀπαράλλακτα ὅπως συμβαίνει μετὰ τὰς γυναικείας τῶν μόδας.

✱

Ἡ σοβαρότης εἶνε μυστήριον τοῦ σώματος ἀνακαλυφθὲν, ἵνα ἐπισκιάζῃ τὰς πνευματικὰς ἐλλείψεις.

✱

Φαίνεται ὅτι τὰ ἔργα ἔχουν τοὺς καλοὺς ἢ τοὺς κακοὺς τῶν ἀστέρων, εἰς τοὺς ὁποίους ὀφείλεται κατὰ μίγα μέρος ἢ ἐπι'οκίμασις ἢ ἡ ἀποδοκίμασις αὐτῶν.

Χρ. Ξανθόπουλος ἐπὶ σκηνῆς

Χρ. Ξανθόπουλος ἐπὶ σκηνῆς

DES VERS

Que nos petits désirs, nos vaines passions,
Sont loin en ce moment ou respirant l'haleine
Du soir dans l'ombré claire et légère et sereine
Je contemple ravi les constellations.

—C'est la paix; c'est la paix qu'on trouve loin des
[hommes
Sous les arbres des bois, dans les gorges des monts,
l'est la paix qui nous fuit dans les lieux ou nous
(sommes
Dans nos villes de bruits et de luttas sans noms;

C'est la paix qui descend le soir des cimes pâles,
A l'heure ou tout s'efface et s'apaise et se tait;
A l'heure ou la tristesse aux teintes vespérales
Donne le charme exquis et lointain du regret;

C'est la paix qui descend dans les coeurs et les âmes
Et qui nous fait marcher en silence longtemps,
Comme avant de rentrer les toutes jeunes femmes
Vont la main dans la main aux beaux soirs de prin-
[temps.

—C'est la paix: nul désir, nul regret, nulle envie;
A pleins poudrons heureux l'on réspire l'air pur;
Et la douceur du soir caressante et suivie
Descend sans se lasser de la voute d'azur.

R. KRAUSS

ΦΥΣΙ—ΨΥΧΗ

Ἀργά-ἀργά γλυστροῦνε ἡ σκιὰς
σάν ἔωτικά στῆς νύχτας τὸ σκοτάδι
καὶ ὅλες πένθιμες εἶν' ἡ γραμμὲς
κι' ὅλα θανάτου πέρνουν τὸ σημάδι.

Στὸ ἱσχοφώτιστο τῆς νύχτας ἡ φάδι
τυλίγ' ἡ φύσις τὸ ἀβρό κορμί της
κι' ἐνῶ τὸ σῶμα—τῆς ζωῆς ῥημάδι—
μένει ἀσυγκίνητο στὴ καλλονή της,

Τοῦ ἀνθρώπου ἡ ψυχὴ, ὅπου γεννήθηκε
τῆς μυστικῆς νὰ νοιώθῃ ὁμιλίες
τῆς φύσεως, ὅπου σοφὰ δημιουργήθηκε,
μέρος λαμβάνει μυστικά, στῆς θεῖες συμφωνίες.

POZA N. IOANNOT